

ніе, дордѣ възкрєне отъ мѣрты-ты. Прѣзь тоя день въ храма ся освѣщавать и нови-ти плодове на гроздіе-то.

Успеніе Прѣсвятя Богородици (на 15-ый Август). Успеніе, сир. умирање или по-право да речеме прѣселваніе-то на Св. Богородицѣ отъ тоя животъ въ небесныя. Слѣдъ като ся възнесълъ Исусъ-Христосъ на небе-то, Майка Му останѣла много врѣмя още на земѣ-тѣ, да утвѣрдява вѣрѣ-тѣ, и да утѣшява първы-ты Христианы. Нѣ колко-то живѣла въздишяла за небе-то, и молила усѣрдно Господа да ѣ развѣрже по-скоро отъ врѣзкы-ты на тѣло-то, и да ѣ съедини съ Христа. Еднѣжъ кога-то ся молила за това на Елеонскѣ-тѣ горѣ, Ъ ся явилъ съ клонче отъ райско дѣрво въ рѣка Архангелъ Гаврилъ, та Ъ казалъ за скорошно-то Ъ прѣминуваніе отъ тоя врѣменѣнъ животъ въ она вѣчній. Радостно приела Тя тѣзи вѣсть отъ него, и зѣла вече да ся приготвя за Свое-то излизаніе, нѣ прѣди да трѣгне, понека-ла да ся види съ вѣрны-ты и съ сичкы-ты Апостолы, кои-то (съ исключеніе на Апостолъ Тома), по Божіе внушеніе, ся стекли отъ разны мѣста въ Іерусалимъ, дѣто живѣла Тя. Вѣрни-ти отишли при неѣ, и кога-то чули отъ сѣщы-ты Ъ уста вторый пѣтъ извѣстіе-то, че ще ся прѣсели отъ тоя животъ, напѣлнили Ъ кѣщѣ-тѣ съ плачеве и рыданія, за да молѣтъ Всемилостивѣ-тѣ Владичицѣ, да ги неостава сырачета. Прѣсвятая Богородица ся простила съ тѣхъ, както — Св. Апостолы, и като ся прощавала, наговаряла ги да нескѣрбятъ, за отиваніе-то Ъ, ами да ся радвать; зацо-то Тя, като ще иде по-близу при Божія Прѣстолъ, и като ще ся глѣда лице съ лице съ Сына и Бога Своего. по-лесно ще може да ся моли за сичкы-ты, за да умилостивява Бога и да помага на бѣдны-ты; подиръ това си лѣгнѣла на лѣгло-то, и ся прѣселила вече отъ земѣ-тѣ на небе-то. За да Ъ приеме Прѣчистѣ-тѣ души ся явилъ Самичкѣ Исусъ-Христосъ съ безбройны-ты четы на Св. Ангелы и Праведны Духове; сичкы, кои-то были тогава тамъ, чули священно-то пѣяніе на Небесны-ты Ликове, кои-то прославяли нейны-ты побѣды надъ свѣта и надъ тѣмны-ты силы, и Ъ поздравявали влизаніе-то въ небесны-ты обители. — Необыкновенна свѣтлина напѣлнила стаѣ-тѣ, въ коѣ-то лѣжѣло Прѣчисто-то Ъ тѣло. Дошло врѣмя да ѣ погребать. Св. Апостоли: Петъръ, Павелъ, Іаковъ — Божій братъ, съ другы-ты Апостолы, носили Нейно-то тѣло на раменѣ-тѣ си, а Св. Іоаннъ вѣрвелъ напѣдъ съ единъ